

ΑΠΟΦΑΣΗ: 335/2025

(Αριθμός κατάθεσης αγωγής: 1329/336/10.09.2024)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τη Δικαστή [redacted] Πρωτοδίκη, η οποία ορίστηκε από τη Διευθύνουσα το Πρωτοδικείο Κατερίνης Πρόεδρο Πρωτοδικών, και από τη γραμματέα [redacted]

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του κατά τη δικάσιμο της 20^{ης}.03.2025, για να δικάσει υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ: Αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρίας με την επωνυμία «GEA - GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ, ΕΝΙΑΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΣΠΡΑΞΗΣ ΤΟΥ ΣΥΓΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ/ΕΚΤΕΛΕΣΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ» και τον διακριτικό τίτλο «GEA - GRAMMO, ΕΡΑΤΩ, ΑΠΟΛΛΩΝ», που εδρεύει στον Δήμο Αθηναίων -Αττικής, οδός Λαζ. Σώχου αριθμ. 4, με Α.Φ.Μ. 997495285, όπως νόμιμα εκπροσωπείται, η οποία παραστάθηκε στο ακροατήριο δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της [redacted] η οποία κατέθεσε προτάσεις και προκατέβαλε τις εισφορές που προβλέπονται στο άρθρο 61 παρ. 1 και 2 του Ν. 4194/2013 (βλ. το υπ' αριθμ. Β452405/19.03.2025 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών και ενσήμων του Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης).

ΤΩΝ ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ: 1)

[redacted] στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει η καφετέρια με τον διακριτικό τίτλο [redacted] η οποία βρίσκεται στον [redacted] που δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο, 2)

[redacted] στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει το καφέ – ζαχαροπλαστείο με τον διακριτικό τίτλο [redacted] το οποίο βρίσκεται στην [redacted] επί της οδού [redacted] που δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο, 3)

[redacted] στην εκμετάλλευση του οποίου ανήκει η καφετέρια με τον διακριτικό τίτλο [redacted] η οποία βρίσκεται στην [redacted] επί της οδού [redacted] που δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο, 4) Ιδιωτικής κεφαλαιουχικής εταιρίας με την επωνυμία [redacted]

όπως νόμιμα εκπροσωπείται, στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει το ψητοπωλείο με τον διακριτικό τίτλο το οποίο βρίσκεται στην επί της οδού που δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο και 5) του , στην εκμετάλλευση της οποίας ανήκει η ταβέρνα με τον διακριτικό τίτλο η οποία βρίσκεται στη που δεν παραστάθηκε στο ακροατήριο.

Η ενάγουσα ζητεί να γίνει δεκτή η με ημερομηνία 10.09.2024 αγωγή της, η οποία κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 1329/336/10.09.2024, προσδιορίστηκε αρχικά για να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο της 06^{ης}.02.2025, οπότε και αναβλήθηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και εγγράφηκε στο πινάκιο υπό τον αριθμό 28.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στο ακροατήριο και την εκφώνησή της με τη σειρά από το πινάκιο η πληρεξούσια δικηγόρος της ενάγουσας ανέπτυξε τους ισχυρισμούς της και ζήτησε να γίνουν δεκτά τα όσα αναφέρονται στα πρακτικά της δίκης και στις προτάσεις της.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Α.Ι. Από τη διάταξη του άρθρου 106 ΚΠολΔ, κατά την οποία το δικαστήριο ενεργεί μόνο ύστερα από αίτηση διαδίκου και αποφασίζει, με βάση τους πραγματικούς ισχυρισμούς που προτείνουν και αποδεικνύουν οι διάδικοι και τις αιτήσεις που υποβάλλουν, εκτός αν ο νόμος ορίζει διαφορετικά, προκύπτει ότι με αυτήν καθιερώνεται, πλην άλλων, και η θεμελιώδης δικονομική αρχή της διάθεσης του αντικειμένου της δίκης, σύμφωνα με την οποία η ένδικη προστασία παρέχεται, μόνο ύστερα από αίτηση των διαδίκων και μόνο κατά την έκταση που αυτή ζητείται (ΑΠ 75/2016, ΑΠ 318/2014, ΑΠ 1481/2013, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), με αποτέλεσμα να πάσχει ακυρότητας η, κατά παράβαση της εν λόγω αρχής, ληφθείσα απόφαση (ΑΠ 209/2019 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1348/2006, ΕΛΛΔνη 48. 763). Εκδήλωση της ανωτέρω θεμελιακής αρχής αποτελεί η, από τις διατάξεις των άρθρων 294, 296 και 299 ΚΠολΔ, παρεχόμενη δυνατότητα του ενάγοντος να παραιτηθεί από το δικόγραφο

και το δικαίωμα της αγωγής ή οποιασδήποτε άλλης διαδικαστικής πράξης (ΑΠ 209/2019, ΑΠ 1348/2006 ό.π.). Ειδικότερα, από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 294, 295, 296, 297 και 299 ΚΠολΔ, οι οποίες τυγχάνουν εφαρμοστέες, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 591 παρ. 1 ΚΠολΔ, και στην ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών, προκύπτει ότι ο ενάγων μπορεί, χωρίς τη συναίνεση του εναγομένου, πριν από την έναρξη της προφορικής συζήτησης της ουσίας της υπόθεσης, να παραιτηθεί από το δικόγραφο ή από το δικαίωμα της αγωγής, με δικόγραφο που επιδίδεται στον εναγόμενο ή με δήλωση στις προτάσεις του ή με προφορική δήλωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά. Συνέπεια της παραίτησης είναι ότι η αγωγή θεωρείται ότι δεν ασκήθηκε και επάγεται, αμέσως, από τον νόμο την κατάργηση της δίκης (ΑΠ 210/2019, ΑΠ 209/2019, ΑΠ 109/2016, ΑΠ 568/2011, ΑΠ 800/2010, όλες σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

II. Στην προκείμενη περίπτωση, η ενάγουσα, πριν την έναρξη της συζήτησης της αγωγής στο ακροατήριο, με προφορική δήλωση της πληρεξούσιας δικηγόρου της που καταχωρίσθηκε στα ταυτάριθμα με την απόφαση αυτή πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου αυτού και επαναλήφθηκε, με τις νομότυπα και εμπρόθεσμα επί της έδρας κατατεθείσες προτάσεις της, παραιτήθηκε του δικογράφου της κρινόμενης αγωγής της, ως προς τους πρώτο, δεύτερο και πέμπτη των εναγομένων. Ακολούθως, πρέπει, σύμφωνα και με τα διαλαμβανόμενα στην αμέσως ανωτέρω νομική σκέψη, να θεωρηθεί ότι η αγωγή μηδέποτε ασκήθηκε ως προς τους προρρηθέντες εναγόμενους και ότι η δίκη που ανοίχθηκε, δια του υπό κρίση αγωγικού δικογράφου, μεταξύ της ενάγουσας και των εν λόγω εναγομένων πρέπει να κηρυχθεί καταργημένη, κατά τα ειδικότερα εκτιθέμενα στο διατακτικό της παρούσας.

B. Από τις επικαλούμενες και προσκομιζόμενες υπ' αριθμ. 3885Γ'/12.09.2024 και 6735Η'/12/09.2024 εκθέσεις επίδοσης των δικαστικών επιμελητών της περιφέρειας του Εφετείου Θεσσαλονίκης, με έδρα το Πρωτοδικείο ~~.....~~ αντίστοιχα, προκύπτει ότι ακριβές αντίγραφο της υπό κρίση αγωγής, με τις πράξεις κατάθεσης και ορισμού δικασίμου, καθώς και κλήση για εμφάνιση κατά τη συζήτηση της υπόθεσης στην αρχικά ορισθείσα δικάσιμο της 6^{ης}.02.2025, κατά την οποία αναβλήθηκε η

συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και εγγράφηκε στο πινάκιο αυτής, επιδόθηκε νομότυπα και εμπρόθεσμα στους τρίτο και τέταρτη των εναγομένων. Επομένως, εφόσον οι τελευταίοι κλητεύθηκαν νομότυπα και εμπρόθεσμα για την αρχική δικάσιμο, δεν παρέστησαν δε κατά την εκφώνηση της υπόθεσης από τη σειρά του οικείου πινακίου στη μετ' αναβολή παρούσα δικάσιμο, για την οποία δεν απαιτείται νέα κλήτευσή τους, διότι η εγγραφή της υπόθεσης στο πινάκιο αρχικά της δικάσιμου της 6^{ης}.02.2025 και ακολούθως της παρούσας επέχει θέση κλήτευσης σύμφωνα με το άρθρο 226 παρ. 4 ΚΠολΔ, που εφαρμόζεται κατ' άρθρο 591 παρ. 1 του ίδιου Κώδικα και στην προκειμένη περίπτωση, πρέπει η υπόθεση να συζητηθεί ερήμην του τρίτου και της τέταρτης των εναγομένων (άρθρα 271 παρ. 1, 2 εδ. α' και 591 παρ. 1 στοιχ. α' ΚΠολΔ, όπως ισχύει, βλ. και Καλλιόπη Θ. Μακρίδου, Ειδικές Διαδικασίες στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας μετά το Ν. 4335/2015, έκδ. 2017, σελ. 41).

Γ. Ο Ν. 2121/1993 προστατεύει τις βασικές κατηγορίες δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων αναγνωρίζοντας στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και στους παραγωγούς, σε κάποιες περιπτώσεις, το αποκλειστικό και απόλυτο δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν ορισμένες χρήσεις των εισφορών τους και σε άλλες περιπτώσεις ένα απλά ενοχικό δικαίωμα. Ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες είναι, κατά την ενδεικτική απαρίθμηση διάφορων κατηγοριών στο άρθρ. 46 παρ. 1 του παραπάνω νόμου, τα πρόσωπα που ερμηνεύουν ή εκτελούν με οποιοδήποτε τρόπο έργα του πνεύματος, όπως οι ηθοποιοί, οι μουσικοί, οι τραγουδιστές κ.λπ. ενώ παραγωγοί υλικού φορέα ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας είναι, κατά το άρθρο 47 παρ. 2 του ίδιου νόμου, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο με πρωτοβουλία και ευθύνη του οποίου πραγματοποιείται η πρώτη εγγραφή σειράς ήχων μόνο ή εικόνων με ή χωρίς ήχο. Όταν ο νόμος καθιερώνει δικαίωμα εύλογης αμοιβής, ο δικαιούχος έχει μόνο το ενοχικό δικαίωμα να ζητήσει εύλογη αμοιβή από τους χρήστες. Στο άρθρ. 49 παρ. 1 Ν. 2121/1993 καθιερώνεται δικαίωμα εύλογης αμοιβής υπέρ των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των οποίων η ερμηνεία ή η εκτέλεση έχει εγγραφεί στον υλικό φορέα, καθώς και των παραγωγών των υλικών αυτών φορέων, όταν ο υλικός φορέας ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας που έχει νόμιμα εγγραφεί

χρησιμοποιείται για ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο ή για παρουσίαση στο κοινό. Επίσης, με τον Ν. 4481/2017 ορίστηκαν μεταξύ άλλων τα ακόλουθα: Άρθρ. 2 «1. Τα άρθρα 1 έως 54 εφαρμόζονται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια, καθώς και, όπου ρητά ορίζεται στον νόμο, στους οργανισμούς συλλογικής προστασίας, που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια. 2. Τα άρθρα 33 έως 41 και η παράγραφος 2 του άρθρου 44 εφαρμόζονται στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, που είναι εγκατεστημένοι στην ελληνική επικράτεια και διαχειρίζονται δικαιώματα δημιουργών επί μουσικών έργων, τα οποία προορίζονται για επιγραμμική χρήση σε πολυεδαφική βάση. 3. Τα άρθρα 1 έως 54 εφαρμόζονται στη διαχείριση και προστασία των συγγενικών δικαιωμάτων που ρυθμίζονται στο όγδοο κεφάλαιο του ν. 2121/1993 (Α 25), εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά. 4. Οι διατάξεις των άρθρων 1 έως 54, εφαρμόζονται στις οντότητες που ανήκουν ή ελέγχονται, άμεσα ή έμμεσα, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, από οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, εφόσον οι οντότητες αυτές διεξάγουν δραστηριότητα που, εάν διεξαγόταν από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, θα υπόκειντο στις διατάξεις του παρόντος νόμου.....», άρθρο 3 «α. Ως «οργανισμός συλλογικής διαχείρισης» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται από το νόμο ή μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας, για τη διαχείριση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων εξ ονόματος περισσότερων του ενός δικαιούχων, για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του, και ο οποίος πληροί ένα από ή αμφότερα τα ακόλουθα κριτήρια: αα) ανήκει στα μέλη του ή ελέγχεται από αυτά, ββ) έχει οργανωθεί σε μη κερδοσκοπική βάση. β. Ως «οργανισμός συλλογικής προστασίας» νοείται κάθε οργανισμός που εξουσιοδοτείται μέσω μεταβίβασης, άδειας ή οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας για την προστασία δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας ή συγγενικών δικαιωμάτων για λογαριασμό περισσότερων του ενός δικαιούχων και για το συλλογικό όφελος αυτών, ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό του..... ιβ. Ως «σύμβαση εκπροσώπησης» νοείται κάθε συμφωνία μεταξύ οργανισμών συλλογικής διαχείρισης δυνάμει της οποίας ένας οργανισμός συλλογικής διαχείρισης αναθέτει σε άλλον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης τη διαχείριση των δικαιωμάτων των

δικαιούχων που εκπροσωπεί, συμπεριλαμβανομένης της συμφωνίας που έχει συναφθεί βάσει των άρθρων 38 και 39...», άρθρο 4 «1. Κάθε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, οργανισμός συλλογικής προστασίας και ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50, που είναι εγκατεστημένος στην ελληνική επικράτεια και ο οποίος πρόκειται να αναλάβει τη συλλογική διαχείριση ή προστασία των εξουσιών που απορρέουν από το περιουσιακό δικαίωμα των δημιουργών ή των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων απαιτείται να λάβει άδεια λειτουργίας από τον Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού, σύμφωνα με τη διαδικασία του παρόντος άρθρου...3. Εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του παρόντος νόμου και προκύπτει προδήλως ότι ο αιτών οργανισμός ή η ενάγουσα ανεξάρτητη οντότητα του άρθρου 50 είναι βιώσιμοι και μπορούν να διαχειρίζονται αποτελεσματικά τα δικαιώματα των δικαιούχων που τους έχουν αναθέσει τη διαχείριση ή την προστασία των δικαιωμάτων τους και κατόπιν σχετικής εισήγησης του ΟΠΙ, ο Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού χορηγεί άδεια λειτουργίας με αιτιολογημένη απόφασή του, η οποία κοινοποιείται στον ΟΠΙ και στον αιτούντα οργανισμό ή την ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50. Η απόφαση με την οποία χορηγείται η άδεια λειτουργίας σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή σε οργανισμό συλλογικής προστασίας ή σε ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50 δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και αναρτάται στην ιστοσελίδα του ΟΠΙ και του οργανισμού που αδειοδοτείται. 4. Ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και η ανεξάρτητη οντότητα διαχείρισης του άρθρου 50 υποχρεούνται το αργότερο σε τρεις (3) μήνες από τη δημοσίευση της άδειας λειτουργίας τους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως να αποστείλουν στον ΟΠΙ το αμοιβολόγιό τους για να αναρτηθεί στην ιστοσελίδα του ΟΠΙ σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 23.... ». Επιπλέον, στα άρθρα 5 και 6 του ως άνω νόμου ορίζεται ότι «άρθρο 5 1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που λειτουργούν με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού μπορούν να συνιστούν ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης στον οποίο αναθέτουν κατ' αποκλειστικότητα την εξουσία, ιδίως, να διαπραγματεύεται, να χορηγεί άδειες, να συμφωνεί το ύψος των αμοιβών, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια, να εισπράττει τη

σχετική αμοιβή από τους χρήστες και να τη διανέμει στους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης. 2. Για τη χορήγηση της άδειας λειτουργίας στον ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, καθώς και για κάθε άλλο θέμα που αφορά τη συλλογική διαχείριση, εφαρμόζονται οι διατάξεις του παρόντος νόμου για τη συλλογική διαχείριση. 3. Εκκρεμείς δίκες κατά τη σύσταση ενιαίου οργανισμού συλλογικής διαχείρισης συνεχίζονται από τους αρχικούς διαδίκους έως την αμετάκλητη περάτωσή τους». Άρθρο 6 «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης έχουν ενδεικτικά τις παρακάτω αρμοδιότητες, καθώς και κάθε άλλη αρμοδιότητα που συνάδει με τη φύση και το σκοπό ενός οργανισμού συλλογικής διαχείρισης της περίπτωσης α του άρθρου 3, εφόσον όμως περιλαμβάνονται στην άδεια λειτουργίας του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού και προβλέπονται στο καταστατικό τους: α) διαχειρίζονται το περιουσιακό δικαίωμα, τις εξουσίες που απορρέουν από αυτό, κατηγορίες εξουσιών ή είδη έργων ή αντικείμενα προστασίας για τις επικράτειες της επιλογής των δικαιούχων, β) καταρτίζουν συμβάσεις με τους χρήστες για τους όρους εκμετάλλευσης των έργων καθώς και για την οφειλόμενη, ποσοστιαία ή/και εύλογη, αμοιβή, γ) εξασφαλίζουν στους δικαιούχους ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στην παρ. 1 του άρθρου 32 του ν. 2121/1993, δ) εισπράττουν τις αμοιβές που προβλέπονται στον παρόντα νόμο και στο ν. 2121/1993 και διανέμουν τα εισπραττόμενα ποσά μεταξύ των δικαιούχων,..... ια) προβαίνουν σύμφωνα με το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 7 σε κάθε διοικητική ή δικαστική ή εξώδικη ενέργεια για τη νόμιμη προστασία των δικαιωμάτων των δικαιούχων και, ιδίως, υποβάλλουν αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων, εγείρουν αγωγές, ασκούν ένδικα μέσα, υποβάλλουν μηνύσεις και εγκλήσεις, παρίστανται ως πολιτικώς ενάγοντες, ζητούν την απαγόρευση πράξεων που προσβάλλουν το δικαίωμα ως προς τις εξουσίες που τους έχουν ανατεθεί και ζητούν την κατάσχεση παράνομων αντιτύπων ή τη δικαστική μεσεγγύηση των εμπορευμάτων σύμφωνα με το άρθρο 64 του ν. 2121/1993, ιβ) λαμβάνουν από τους χρήστες κάθε πληροφορία αναγκαία για την εφαρμογή των αμοιβολογίων, τον υπολογισμό της αμοιβής και την είσπραξη και τη διανομή των εισπραττόμενων εσόδων από τα δικαιώματα, χρησιμοποιώντας τα σχετικά αναγνωρισμένα βιομηχανικά πρότυπα,.....». Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 7 ορίζονται τα

ακόλουθα τεκμήρια « 1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας τεκμαίρεται ότι έχουν την αρμοδιότητα διαχείρισης ή προστασίας των δικαιωμάτων επί όλων των έργων ή των αντικειμένων προστασίας ή όλων των δικαιούχων, για τα οποία ή για τους οποίους δηλώνουν εγγράφως ότι έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς οι σχετικές εξουσίες ή τα δικαιώματα εύλογης αμοιβής ή ότι καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή μέσω οποιασδήποτε άλλης συμβατικής συμφωνίας. Εφόσον οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που λειτουργεί με άδεια του Υπουργού Πολιτισμού και Αθλητισμού, ασκεί δικαιώματα ή αξιώσεις στο πλαίσιο του ν. 2121/1993, τα οποία υπόκεινται σε υποχρεωτική συλλογική διαχείριση, τεκμαίρεται ότι εκπροσωπεί όλους ανεξαιρέτως τους δικαιούχους, ημεδαπούς και αλλοδαπούς και όλα ανεξαιρέτως τα έργα τους. Εάν στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου, υφίστανται περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης για μία συγκεκριμένη κατηγορία δικαιούχων, το τεκμήριο ισχύει, εφόσον τα δικαιώματα ασκούνται από κοινού από όλους τους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, σύμφωνα με τις ειδικότερες διατάξεις του ν. 2121/1993. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής προστασίας μπορούν να ενεργούν, δικαστικώς ή εξωδίκως, στο δικό τους όνομα, εάν η αρμοδιότητά τους στηρίζεται σε μεταβίβαση της σχετικής εξουσίας, ή σε πληρεξουσιότητα, ή σε οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. Επίσης νομιμοποιούνται να ασκούν όλα τα δικαιώματα που έχουν μεταβιβαστεί σε αυτούς από τον δικαιούχο ή που καλύπτονται από την πληρεξουσιότητα ή από οποιαδήποτε άλλη συμβατική συμφωνία. 2. Για τη δικαστική επιδίωξη της προστασίας των έργων και των δικαιούχων που εκπροσωπούνται από τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή από οργανισμό συλλογικής προστασίας, αρκεί η δειγματοληπτική αναφορά των έργων που έγιναν αντικείμενο εκμετάλλευσης χωρίς την απαιτούμενη άδεια ή χωρίς την καταβολή εύλογης αμοιβής και δεν απαιτείται η πλήρης απαρίθμηση των έργων αυτών. 3. Τα τεκμήρια εφαρμόζονται κατά τέτοιον τρόπο από τους οργανισμούς, ώστε να μη θίγονται τα δικαιώματα των δικαιούχων, όπως αυτά προβλέπονται στον νόμο, και ιδίως η δυνατότητά τους να διαθέτουν ή όχι σε διαφορετικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ολόκληρη ή εν μέρει τη διαχείριση ορισμένων εξουσιών ή ορισμένων έργων τους ή

αντικειμένων προστασίας τους». Οι παραπάνω οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης είναι δυνατόν να διαχειρίζονται συγγενικά δικαιώματα και αλλοδαπών φορέων, δικαιούμενοι κατά το άρθρο 72 § 3 Ν. 2121/1993 να συνάπτουν συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αντίστοιχους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της αλλοδαπής. Με τις συμβάσεις αυτές οι αλλοδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης παρέχουν πληρεξουσιότητα ή μεταβιβάζουν στους ημεδαπούς οργανισμούς τα δικαιώματα που καταπιστευτικά έχουν οι πρώτοι προς τον σκοπό διαχείρισής τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, στο άρθρο 4 του ν. 2054/92 (ΦΕΚ Α' 104/30-6-1992) «Κύρωση διεθνούς συμβάσεως περί προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης που έγινε στη Ρώμη στις 26 Οκτωβρίου 1961», ορίζεται ότι κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες, εφόσον πληρούνται μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις: α) η εκτέλεση γίνεται σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, β) η εκτέλεση έχει εγγραφεί σε φωνογράφημα προστατευμένο κατά το παρακάτω άρθρο 5 και γ) εκτέλεση μη εγγεγραμμένη σε φωνογράφημα μεταδίδεται από εκπομπή προστατευόμενη κατά το άρθρο 6, σύμφωνα δε με το άρθρο 5 παρ. 1 του ίδιου νόμου «Κάθε συμβαλλόμενο κράτος θα παρέχει την εθνική μεταχείριση στους παραγωγούς φωνογραφημάτων, εφόσον πληρούνται μία από τις ακόλουθες περιπτώσεις: α) ο παραγωγός φωνογραφημάτων είναι υπήκοος άλλου συμβαλλόμενου κράτους (κριτήριο της υπηκοότητας), β) η πρώτη εγγραφή ήχου πραγματοποιήθηκε σε ένα άλλο συμβαλλόμενο κράτος (κριτήριο εγγραφής), γ) το φωνογράφημα δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά σε ένα άλλο συμβαλλόμενο κράτος (κριτήριο της δημοσίευσης), ενώ κατά τη δεύτερη παράγραφο του παραπάνω άρθρου, «Όταν η πρώτη έκδοση έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος, το φωνογράφημα όμως το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη δημοσίευση, δημοσιεύθηκε επίσης και σε ένα συμβαλλόμενο κράτος (σύγχρονη δημοσίευση), το φωνογράφημα αυτό θα θεωρείται ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά σε συμβαλλόμενο κράτος». Τέλος, στην τρίτη παράγραφο του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι «Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί με γνωστοποίησή του που κατατέθηκε στο Γενικό Γραμματέα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών να δηλώσει ότι δε θα εφαρμόσει είτε το κριτήριο της

δημοσίευσης είτε το κριτήριο της εγγραφής. Η γνωστοποίηση αυτή μπορεί να κατατεθεί κατά τη στιγμή της κύρωσης, της αποδοχής, ή της προσχώρησης, ή οποτεδήποτε άλλοτε, στην τελευταία αυτή περίπτωση δεν θα έχει ισχύ παρά μόνο μετά παρέλευση έξι μηνών από την κατάθεσή της». Περαιτέρω, στο άρθρο 12 του ίδιου νόμου ορίζεται «Εφόσον ένα φωνογράφημα που έχει εκδοθεί για σκοπούς εμπορικούς ή μία αναπαραγωγή αυτού του φωνογραφήματος χρησιμοποιείται αμέσως για ραδιοτηλεοπτική εκπομπή ή για οποιαδήποτε μετάδοση προς το κοινό, θα παρέχεται από το χρήστη προς τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες ή προς τους παραγωγούς φωνογραφημάτων ή και προς τους δύο μία εύλογη και ενιαία αμοιβή. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ αυτών, η εσωτερική νομοθεσία μπορεί να καθορίσει τους όρους κατανομής της αμοιβής αυτής». Από τις παραπάνω διατάξεις του ν. 2054/92, προκύπτει ότι με αυτές καθιερώνεται ως κύρια μέθοδος προστασίας των αλλοδαπών δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, η εξομοίωσή τους προς τους ημεδαπούς, με την παραχώρηση και στους αλλοδαπούς της «εθνικής μεταχείρισης», δηλαδή αυτής που παρέχεται από κάθε κράτος καταρχήν στους υπηκόους του ή στα νομικά πρόσωπα που εδρεύουν στο έδαφος του, η οποία παρέχεται εφόσον α) (για τους ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες) η εκτέλεση έγινε ή εγγράφηκε για πρώτη φορά στο έδαφος του ή μεταδόθηκε ραδιοτηλεοπτικά από το έδαφος αυτό, β) (για τους παραγωγούς φωνογραφημάτων), το φωνογράφημα δημοσιεύθηκαν ή εγγράφηκαν για πρώτη φορά στο έδαφος του, καθώς και ότι αναγνωρίζεται το δικαίωμα των αλλοδαπών δικαιούχων ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και των παραγωγών φωνογραφημάτων να αξιώνουν από το χρήστη μία ενιαία και εύλογη αμοιβή σε κάθε περίπτωση ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης ή παρουσίασης στο κοινό φωνογραφήματος προοριζομένου για το εμπόριο, σε περίπτωση δε που δεν υπάρχει συμφωνία μεταξύ τους, το ύψος της εύλογης αυτής αμοιβής και οι όροι πληρωμής της καθορίζονται όπως, κατά τα παραπάνω, ορίζει η εθνική νομοθεσία για τους ημεδαπούς. Περαιτέρω, από τις ίδιες προαναφερόμενες διατάξεις (του ν. 2054/92) συνάγεται σαφώς, ότι αν η πρώτη έκδοση ενός φωνογραφήματος έγινε μεν σε μη συμβαλλόμενο κράτος, το φωνογράφημα όμως αυτό το αργότερο μέσα σε τριάντα ημέρες από την πρώτη παρουσίαση (δημοσίευση) παρουσιάσθηκε

(δημοσιεύθηκε) σε συμβαλλόμενο κράτος, όπως και η Ελλάδα, παρέχεται εθνική μεταχείριση και στους αλλοδαπούς ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες και τους παραγωγούς του φωνογραφήματος που θεωρείται ότι εκδόθηκε για πρώτη φορά στην Ελλάδα. Σύμφωνα με τα παραπάνω και ειδικότερα, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 7 του ν. 4481/2017, στο οποίο καθιερώνεται το τεκμήριο αρμοδιότητας διαχείρισης των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και του άρθρου 5 παρ. 2 του ν. 2054/92, προκύπτει ότι στην περίπτωση της, κατά την προαναφερόμενη έννοια του τελευταίου αυτού άρθρου (5 παρ. 2 του ν. 2054/92) «σύγχρονης δημοσίευσης» φωνογραφήματος, οι ημεδαποί οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης νομιμοποιούνται να επιδιώξουν την διαπραγμάτευση, είσπραξη, διεκδίκηση και διανομή της εύλογης αμοιβής που δικαιούνται και οι αλλοδαποί αντίστοιχοι δικαιούχοι για τη χρήση του ρεπερτορίου τους στην Ελλάδα. Εξάλλου, στο άρθρο 22 ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα «1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι χρήστες διεξάγουν διαπραγματεύσεις για τη χορήγηση αδειών χρήσης των δικαιωμάτων με καλή πίστη και στο πλαίσιο αυτό ανταλλάσσουν κάθε αναγκαία πληροφορία. 2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης, προκειμένου οι χρήστες να έχουν την ευχέρεια της χρήσης των έργων του ρεπερτορίου τους, αξιώνουν από αυτούς ποσοστιαία αμοιβή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 32 του Ν. 2121/1993.....6. Σε περίπτωση μη καταβολής αμοιβής για τη λήψη άδειας ή διαφωνίας ως προς το ύψος της αμοιβής που αξιώνει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ο χρήστης οφείλει πριν από οποιαδήποτε χρήση να προκαταβάλει στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το αιτούμενο ποσό αμοιβής ή εκείνο που θα έχει ορίσει και επιδικάσει προσωρινά το Μονομελές Πρωτοδικείο, κατόπιν αίτησης είτε του χρήστη είτε του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, ως συνήθως καταβαλλόμενο σε παρόμοιες περιπτώσεις ή ως εύλογο, αν δεν υπάρχουν παρόμοιες περιπτώσεις. Μετά από αγωγή που ασκεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, ή ο χρήστης, το αρμόδιο Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του ΚΠολΔ, προσδιορίζει οριστικά την αμοιβή και το ύψος αυτής και την επιδικάζει. 7. Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ χρήστη και οργανισμού συλλογικής διαχείρισης ως προς το ύψος της εύλογης αμοιβής του άρθρου 49 του Ν. 2121/1993 και τους όρους

πληρωμής της, το Μονομελές Πρωτοδικείο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, καθορίζει αυτά προσωρινά, μετά από αίτηση του χρήστη ή του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, και επιδικάζει προσωρινά μέχρι το ήμισυ της εύλογης αμοιβής που καθόρισε. Για τον οριστικό προσδιορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής και των όρων πληρωμής της εφαρμόζεται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6.....» Εξάλλου, στο άρθρ. 23 ορίζεται ότι «1. Οι δικαιούχοι πρέπει να λαμβάνουν κατάλληλη αμοιβή για τη χρήση των έργων τους. Οι χρεώσεις πρέπει να είναι εύλογες σε σχέση, μεταξύ άλλων, με την οικονομική αξία της χρήσης των δικαιωμάτων στο εμπόριο, αφού ληφθούν υπόψη η φύση και η έκταση της χρήσης των έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας, καθώς και σε σχέση με την οικονομική αξία των υπηρεσιών που παρέχει ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης στον χρήστη. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης ενημερώνουν τον ενδιαφερόμενο χρήστη για τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για τον καθορισμό των χρεώσεων αυτών. 2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, καταρτίζουν κατάλογο με τις αμοιβές που απαιτούν από τους χρήστες (αμοιβολόγιο), ο οποίος γνωστοποιείται στο κοινό με ανάρτηση στην ιστοσελίδα τους, όπως και κάθε μεταβολή αυτού και κοινοποιείται στον ΟΠΙ, αμέσως, προκειμένου να αναρτηθεί και στην ιστοσελίδα του τελευταίου σε μηχαναγνώσιμο μορφότυπο, σε σταθερό σημείο απόθεσης και εφόσον είναι δυνατό καθίσταται προσβάσιμο μέσω διασυνδέσεων προγραμματισμού εφαρμογών. Οι αναρτήσεις αυτές συνιστούν προϋπόθεση ισχύος του αμοιβολογίου. Κατά τη διαμόρφωση και εφαρμογή των αμοιβολογίων τους, οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης οφείλουν να εφαρμόζουν αντικειμενικά κριτήρια, να ενεργούν χωρίς αυθαιρεσία και να μην προβαίνουν σε καταχρηστικές διακρίσεις. 3. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι αντιπροσωπευτικές ενώσεις χρηστών μπορούν να καταρτίζουν συμφωνίες που ρυθμίζουν την αμοιβή, την οποία καταβάλλει ο χρήστης σε κάθε κατηγορία δικαιούχων, καθώς και κάθε άλλο ζήτημα που αφορά τις σχέσεις των μερών στο πλαίσιο εφαρμογής του παρόντος νόμου και του ν. 2121/1993. Οι συμφωνίες αυτές, όπως και κάθε τροποποίηση αυτών, κοινοποιούνται αμέσως στον ΟΠΙ και αναρτώνται στις ιστοσελίδες των μερών και του ΟΠΙ.....». Επίσης, στο άρθρ. 24 του ως άνω νόμου ορίζεται ότι «1. Οι χρήστες

οφείλουν να παραδίδουν στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης το πρώτο δεκαπενθήμερο κάθε εξαμήνου, εκτός εάν άλλως έχει συμφωνηθεί, καταλόγους των έργων που έχουν χρησιμοποιήσει ή παραγάγει ή πωλήσει ή εκμισθώσει ή δανείσει ή εκτελέσει δημόσια ή μεταδώσει ραδιοτηλεοπτικά ή παρουσιάσει στο κοινό το αμέσως προηγούμενο εξάμηνο ή το αντίστοιχα συμφωνηθέν χρονικό διάστημα, με μνεία του ακριβούς αριθμού των αντιτύπων που είχαν παραχθεί ή διατεθεί, καθώς και της συχνότητας των δημόσιων εκτελέσεων, όπως και όλες τις συναφείς πληροφορίες που διαθέτουν σχετικά με τη χρήση των δικαιωμάτων που εκπροσωπεί ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης και που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των αμοιβολογίων, την είσπραξη των εσόδων από δικαιώματα και τη διανομή και καταβολή των ποσών που οφείλονται στους δικαιούχους....»

Περαιτέρω, στο άρθρο 32 του ν. 2121/1993 ορίζεται ότι «1. Η αμοιβή, που οφείλει να καταβάλλει ο αντισυμβαλλόμενος στο δημιουργό για δικαιοπραξίες που αφορούν τη μεταβίβαση του περιουσιακού δικαιώματος ή εξουσιών από αυτό, την ανάθεση άδεια εκμετάλλευσης, συμφωνείται υποχρεωτικά σε ορισμένο ποσοστό, το ύψος του οποίου καθορίζεται ελεύθερα μεταξύ των μερών. Βάση για τον υπολογισμό του ποσοστού είναι όλα ανεξαιρέτως τα ακαθάριστα έσοδα ή τα έξοδα ή τα συνδυασμένα ακαθάριστα έσοδα και έξοδα, που πραγματοποιούνται από τη δραστηριότητα του αντισυμβαλλομένου και προέρχονται από την εκμετάλλευση, του έργου. Κατ' εξαίρεση, η αμοιβή μπορεί να υπολογίζεται σε ορισμένο ποσό στις ακόλουθες περιπτώσεις: α) η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιορισθεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή του ποσοστού β) τα έξοδα που απαιτούνται για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, γ) η φύση ή οι συνθήκες της εκμετάλλευσης καθιστούν αδύνατη την εφαρμογή του ποσοστού, ιδίως όταν η συμβολή του δημιουργού δεν αποτελεί ουσιώδες στοιχείο του συνόλου του πνευματικού δημιουργήματος ή όταν η χρήση του έργου έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο της εκμετάλλευσης. 2. Η υποχρεωτική συμφωνία της αμοιβής σε ποσοστό, που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο, εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις, εφόσον δεν υπάρχει ειδικότερη διάταξη στον παρόντα νόμο, και δεν αφορά τα έργα που

δημιουργήθηκαν από μισθωτούς σε εκτέλεση σύμβασης εργασίας, τα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών και κάθε είδους διαφήμιση». Η διαφωνία μεταξύ Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης και χρήστη, ως προς το ύψος της αμοιβής ή και τους όρους πληρωμής της, συνιστά διαδικαστική προϋπόθεση της προσφυγής στον δικαστικό καθορισμό της αμοιβής. Δεδομένου δε, ότι η αξίωση γεννάται αυτοδικαίως από και με την άσκηση της προνομιακής χρήσης, η διαφωνία δεν είναι στοιχείο του πραγματικού του εφαρμοστέου κανόνα δικαίου (άρθρ. 49 παρ. 1 και 5 ν. 2121/1993). Αντιθέτως, αφορά στο έννομο συμφέρον των αιτούντων-εναγόντων. Περαιτέρω, ο Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης δεν υπέχει κατά νόμο υποχρέωση διαπραγμάτευσης με τον χρήστη ως προς το ύψος της αμοιβής, συμφυώς και ως προς τους όρους πληρωμής, αλλά καθορίζει ο Οργανισμός Συλλογικής Διαχείρισης τα ανωτέρω μονομερώς, δυνάμει διαπλαστικού δικαιώματος (άρθρ. 379 αναλόγως). Επομένως, σε αντίθεση με όσα ισχύουν σχετικά με τη διαφωνία της παρ.6, αυτή της παρ. 7 άρθρ. 22 του ν. 4481/2017, δεν προϋποθέτει την προηγούμενη διενέργεια άκαρπων διαπραγματεύσεων και το διαπλαστικό δικαίωμα του Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης ασκείται και με την αίτηση-αγωγή δικαστικού καθορισμού. Κατά το γράμμα δε της διάταξης, η διαφωνία δύναται, υπαλλακτικώς, να άπτεται είτε του ύψους της αμοιβής, είτε των όρων πληρωμής, πχ αν θα καταβάλλεται εφάπαξ ή τμηματικώς. Περίπτωση διαφωνίας ως προς το ύψος της αμοιβής υπάρχει και όταν ο χρήστης ισχυρίζεται ότι δεν οφείλει αμοιβή, διότι η χρήση καταλαμβάνεται από εξαίρεση ή περιορισμό. Κατά τα λοιπά, στο δικόγραφο της αίτησης ή αγωγής του Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης πρέπει να αναφέρεται ότι ασκήθηκε το διαπλαστικό δικαίωμα, ότι ο χρήστης διαφωνεί με την καθορισθείσα αμοιβή ή και τους όρους πληρωμής, καθώς και ότι αυτοί είναι εύλογοι (βλ. ΜΕΦίωαν 106/2024 ΝΟΜΟΣ, ΜΕΦίωαν 56/2022 ΝΟΜΟΣ, ΜΕΦΠειρ 351/2021 ΝΟΜΟΣ).

Δ.Ι. Στην προκείμενη περίπτωση, η ενάγουσα αστική μη κερδοσκοπική εταιρία εκθέτει ότι αποτελεί, κατά τις διατάξεις των άρθρ. 49 παρ. 6 και 54 έως 58 Ν. 2121/1993, ενιαίο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων, με εταίρους τους πριν από την ίδρυσή της μόνους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης συγγενικών δικαιωμάτων στην ελληνική επικράτεια, που

λειτουργούσαν με έγκριση του Υπουργού Πολιτισμού και συγκεκριμένα τον «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΓΩΓΩΝ ΥΛΙΚΩΝ ΦΟΡΕΩΝ ΗΧΟΥ ή ΗΧΟΥ ΚΑΙ ΕΙΚΟΝΑΣ» (με τον διακριτικό τίτλο «GRAMMO»), τον «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΩΝ - ΕΡΜΗΝΕΥΤΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε» (με τον διακριτικό τίτλο «ΕΡΑΤΩ») και τον «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΟΥΣΙΚΩΝ ΣΥΝ.Π.Ε» (με τον διακριτικό τίτλο «ΑΠΟΛΛΩΝ»), οι οποίοι είχαν συσταθεί ο πρώτος για τους παραγωγούς υλικών φορέων ήχου, ο δεύτερος για τους τραγουδιστές και ερμηνευτές και ο τρίτος για τους μουσικούς, ως οι εν λόγω δικαιούχοι κατονομάζονται ειδικότερα. Ότι ο καθένας από τους ανωτέρω δικαιούχους είχε αναθέσει δυνάμει έγγραφων συμβάσεων τριετούς διάρκειας, που ανανεώνονται αυτομάτως στη λήξη τους για τον ίδιο χρόνο κάθε φορά, στον εκ των ανωτέρω οικείο οργανισμό συλλογικής διαχείρισης τη διαχείριση και προστασία όλων ανεξαιρέτως των έργων τους, περιλαμβάνουσα τον καθορισμό και την είσπραξη της κατά νόμο εύλογης αμοιβής τους. Ότι οι σχετικές εξουσίες μεταβιβάστηκαν στην ίδια από τη σύστασή της είτε καταπιστευτικώς είτε κατά πληρεξουσιότητα, όπως αναλυτικά κατά φορέα διαχείρισης αναφέρεται στην αγωγή ο τρόπος μεταβίβασης, με συνέπεια να διαχειρίζεται αποκλειστικά τα δικαιώματα για το σύνολο του ελληνικού ρεπερτορίου. Ότι διαχειρίζεται αποκλειστικά και τα σχετικά δικαιώματα για το σύνολο του αλλοδαπού ρεπερτορίου, καθώς οι ανωτέρω εταίροι της έχουν υπογράψει συμβάσεις αμοιβαιότητας με τους αναφερόμενους στο δικόγραφο αλλοδαπούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης για την είσπραξη και τη διανομή της εύλογης αμοιβής για τη δημόσια εκτέλεση των φωνογραφημάτων τους στην Ελλάδα, ήδη δε ανέθεσαν στην ίδια (ενάγουσα) την εξουσία, κατ' αποκλειστικότητα, να διαπραγματεύεται, να συμφωνεί το ύψος της εύλογης αμοιβής, να προβάλλει τις σχετικές αξιώσεις για την καταβολή της, να προβαίνει σε κάθε δικαστική ή εξώδικη ενέργεια και να εισπράττει τη σχετική αμοιβή από τους χρήστες των υλικών φορέων ήχου, ενώ την ίδια εξουσία της ανέθεσαν και οι αναφερόμενες στην αγωγή τέσσερις δισκογραφικές εταιρείες – θυγατρικές αντίστοιχων πολυεθνικών εταιρειών, στις οποίες η εξουσία αυτή έχει ανατεθεί αποκλειστικά από τις μητρικές τους εταιρείες δυνάμει αντίστοιχων συμβάσεων εκμετάλλευσης που έχουν συναφθεί μεταξύ

εκάστης μητρικής και θυγατρικής εταιρείας. Ότι τα μοναδικά μέλη της κατήρτισαν και γνωστοποίησαν στο κοινό το οικείο αμοιβολόγιο, το οποίο έχει γνωστοποιηθεί δημοσίως με τη δημοσίευσή του στις αναφερόμενες στο δικόγραφο τρεις ημερήσιες εφημερίδες και ότι το ίδιο αμοιβολόγιο δημοσίευσε και η ίδια ως ενιαίος οργανισμός. Ότι βάσει του εν λόγω αμοιβολογίου κάλεσε τους χρήστες δημόσιας εκτέλεσης των υλικών φορέων ήχου σε κατάρτιση συμφωνίας για την καταβολή των νόμιμων αμοιβών για τη χρήση αυτή. Ότι οι εναγόμενοι, εκ των οποίων ο τρίτος εναγόμενος διατηρεί επιχείρηση – καφετέρια με τον διακριτικό τίτλο [redacted] που βρίσκεται στην [redacted] επί της οδού [redacted] με ωφέλιμους χώρους επιφάνειας έως 50 τ.μ. και λειτουργούσε κατά το επίδικο χρονικό διάστημα των τριών ετών από 2018 έως και 2020, εξακολουθεί δε να λειτουργεί έως και σήμερα, η δε τέταρτη εναγόμενη διατηρεί επιχείρηση – ψητοπωλείο με τον διακριτικό τίτλο [redacted] η οποία βρίσκεται στην [redacted] επί της οδού [redacted] 2, με ωφέλιμους χώρους επιφάνειας από 201 έως 300 τ.μ. και λειτουργούσε κατά το επίδικο χρονικό διάστημα των τριών ετών από 2018 έως και 2020, εξακολουθεί δε να λειτουργεί έως και σήμερα, οι οποίες (επιχειρήσεις) συγκαταλέγονται στην αναφερόμενη στην αγωγή Β.1. κατηγορία χρηστών, χρησιμοποιούσαν σε καθημερινή βάση και καθ' όλη τη διάρκεια λειτουργίας των επιχειρήσεών τους υλικούς φορείς ήχου, που έχουν νόμιμα παραχθεί και φέρουν εγγεγραμμένες ερμηνείες - εκτελέσεις Ελλήνων και αλλοδαπών ερμηνευτών, κάποιες εκ των οποίων δειγματοληπτικά αναφέρονται στην αγωγή. Ότι η μουσική είναι χρήσιμη προς προσέλκυση και ψυχαγωγία των πελατών τους, προσαυξάνοντας με αυτόν τον τρόπο τα έσοδα των επιχειρήσεών τους με την εκ μέρους τους δημόσια εκτέλεση και εκμετάλλευση ελληνικών και αλλοδαπών μουσικών έργων, ωστόσο, οι εναγόμενοι αρνούνται κάθε διαπραγμάτευση και καταβολή αμοιβής, όπως αυτή καθορίσθηκε με βάση το νομίμως δημοσιευμένο αμοιβολόγιό της. Ότι, επικουρικά, οι εναγόμενοι οφείλουν να της καταβάλουν τα κατωτέρω αναφερόμενα ποσά και κατά τις διατάξεις του αδικαιολόγητου πλουτισμού, καθόσον πλούτισαν αδικαιολόγητα σε βάρος της περιουσίας της, ο δε πλουτισμός τους αυτός σώζεται μέχρι σήμερα. Ενόψει των ανωτέρω και κατόπιν παραδεκτού περιορισμού του αιτήματός της, τόσο με δήλωση της πληρεξούσιας δικηγόρου της που

καταχωρίσθηκε στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά της δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου όσο και με τις νομότυπα κατατεθείσες προτάσεις της, ζητεί, κατά την κύρια βάση με βάση τον νόμο και, επικουρικά, σύμφωνα με τις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού διατάξεις: α) Να καθοριστεί οριστικά το ύψος της εύλογης και ενιαίας αμοιβής της για την εκμετάλλευση από καθέναν από τους εναγομένους του ρεπερτορίου της, όπως περιγράφηκε στο ιστορικό της αγωγής, και ειδικότερα για τον τρίτο (3^ο) εναγόμενος, στο ποσό των 50,00 ευρώ ετησίως για τα έτη 2018 και 2020 και το ποσό των 100,00 ευρώ για το έτος 2019, ήτοι συνολικά για τα τρία έτη (2018 – 2020) στο ποσό των 200,00 ευρώ πλέον Φ.Π.Α και για την τέταρτη (4^η) εναγόμενη στο ποσό των 250,00 ευρώ για έκαστο των ετών 2018 και 2019 και στο ποσό των 125,00 ευρώ για το έτος 2020, ήτοι συνολικά στο ποσό 625,00 ευρώ πλέον Φ.Π.Α., β) να υποχρεωθεί ο καθένας από τους εναγόμενους να καταβάλει τις ως άνω αμοιβές με τον νόμιμο τόκο για την αντιστοιχούσα σε κάθε έτος συνολική εύλογη αμοιβή από την επίδοση της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων, άλλως από την επίδοση της αγωγής μέχρι την ολοσχερή εξόφληση, γ) να προσκομίσει ο καθένας από τους εναγόμενους τους καταλόγους με τους τίτλους του μουσικού ρεπερτορίου που χρησιμοποίησε κατά τα ως άνω έτη, προκειμένου να προβεί η ενάγουσα στη διανομή των αμοιβών στους δικαιούχους, δ) να κηρυχθεί η απόφαση που θα εκδοθεί προσωρινά εκτελεστή και ε) να καταδικαστούν οι εναγόμενοι στη δικαστική της δαπάνη.

II. Με αυτό το περιεχόμενο και αυτά τα αιτήματα, η υπό κρίση αγωγή παραδεκτά εισάγεται για να συζητηθεί ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, που είναι καθ' ύλην και κατά τόπον αρμόδιο, κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ. ΚΠολΔ (άρθρα 49 παρ. 1 Ν. 2121/1993, 22 παρ. 6 και 7 του Ν. 4481/2017 και 22 ΚΠολΔ). Περαιτέρω, η αγωγή είναι ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 3, 32, 46, 47, 49 του Ν. 2121/1993, 1-7, 11, 22 και 23 του Ν. 4481/2017, 2 έως 5, 7, 10 και 12 του ν. 2054/1992 (κύρωση της Διεθνούς Σύμβασης της Ρώμης περί της προστασίας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, των παραγωγών φωνογραφημάτων και των οργανισμών ραδιοτηλεόρασης), 340, 345 και 346 ΑΚ, 68, 176, 907 και 908 παρ. 1γ' ΚΠολΔ, πλην: α) του αιτήματος επιδίκασης τόκων, κατά το μέρος που αφορά στον αναλογούντα

στην εύλογη αμοιβή Φ.Π.Α., καθώς το συνδεόμενο με τον αναλογούντα Φ.Π.Α. μέρος της επίδικης αξίωσης μπορεί μεν να επιδιωχθεί δικαστικά κατ' εφαρμογή του άρθρου 69 παρ.1 περ. ε' ΚΠολΔ, στην περίπτωση, όμως, αυτή που η πληρωμή της αμοιβής πραγματοποιείται σε εκτέλεση δικαστικής απόφασης ο παραπάνω φόρος καθίσταται απαιτητός κατά τον χρόνο είσπραξης της αμοιβής, οπότε και γεννάται η σχετική φορολογική υποχρέωση (βλ. ΑΠ 535/2018 ΝΟΜΟΣ) και, επομένως, μόνο έκτοτε οφείλονται νόμιμοι τόκοι υπερημερίας επί του ποσού του αναλογούντος στην επιδικασθείσα εύλογη αμοιβή Φ.Π.Α. και όχι πριν την επέλευση του εν λόγω χρονικού σημείου, ήτοι του χρόνου εξόφλησης του επιδικαζόμενου ποσού και έκδοσης της σχετικής προς τούτο απόδειξης (βλ. ΜΕφίωαν 56/2022 ΝΟΜΟΣ, ΜΕφΛαμ 58/2016, σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), ο φόρος δε στην περίπτωση αυτή θα υπολογιστεί με βάση το ποσοστό που θα ισχύει κατά τον χρόνο της εξόφλησης (βλ. ΑΠ 535/2018 σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ) και β) της επικουρικής βάσης του αδικαιολόγητου πλουτισμού, η οποία είναι μη νόμιμη και απορριπτέα, διότι η εκ του άρθρου 904 ΑΚ αγωγή είναι επιβοηθητικής φύσης και μπορεί να ασκηθεί μόνο όταν λείπουν οι προϋποθέσεις για την άσκηση της αγωγής από τη σύμβαση ή την αδικοπραξία, εκτός αν θεμελιώνεται σε πραγματικά περιστατικά διαφορετικά ή πρόσθετα από εκείνα στα οποία στηρίζεται η αγωγή από τη σύμβαση ή την αδικοπραξία και υπό την ενδοδιαδικαστική αίρεση (επικουρικά) της απόρριψης της κύριας βάσης της αγωγής (ΑΠ 438/2017 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 170/2016 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ), προϋπόθεση που στην προκείμενη περίπτωση δεν συντρέχει, δοθέντος ότι η ενάγουσα, για τη θεμελίωση της επικουρικής βάσης της αγωγής από τον αδικαιολόγητο πλουτισμό, δεν επικαλείται πραγματικά περιστατικά διαφορετικά ή πρόσθετα από εκείνα στα οποία θεμελιώνεται η κύρια βάση της αγωγής. Σημειώνεται, τέλος, ότι το παρεπόμενο αίτημα περί κήρυξης της απόφασης προσωρινά εκτελεστής είναι νόμιμο μόνον όσον αφορά το καταψηφιστικό αίτημα της αγωγής, δεδομένου ότι μόνο οι καταψηφιστικές αποφάσεις αποτελούν κατ' άρθρο 904 ΚΠολΔ εκτελεστό τίτλο. Επομένως, πρέπει η αγωγή να ερευνηθεί και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, δεδομένου ότι για το καταψηφιστικό αίτημα αυτής έχει καταβληθεί το απαιτούμενο τέλος δικαστικού ενσήμου με τις νόμιμες υπέρ τρίτων προσαυξήσεις (βλ. τα υπ' αριθμ. 778265001955 0915 0046 e-παράβολο της Γενικής Γραμματείας

Πληροφοριακών Συστημάτων και την από 19.03.2025 απόδειξη ηλεκτρονικής πληρωμής του μέσω της τραπεζικής εταιρίας «ALPHA BANK»), ενώ η ενάγουσα για το παραδεκτό της συζήτησης της κρινόμενης αγωγής προσκόμισε με τις προτάσεις της το προβλεπόμενο από το άρθρο 3 παρ. 2 του Ν. 4640/2019 (ΦΕΚ Α' 190/30.11.2019) ενημερωτικό έγγραφο διαμεσολάβησης για τη διευθέτηση της υπό κρίση διαφοράς, για την οποία τα μέρη έχουν εξουσία διάθεσης κατά το ουσιαστικό δίκαιο (βλ. την προσκομιζόμενη με ημερομηνία από 02.09.2024 έγγραφη ενημέρωση).

Ε. Κατά της αγωγής δεν υπάρχει ένσταση που να εξετάζεται αυτεπαγγέλτως και για τα γεγονότα που αναφέρονται στο δικόγραφό της επιτρέπεται ομολογία. Επομένως, αποδεικνύονται πλήρως τα θεμελιωτικά της αγωγής περιστατικά, λόγω της ομολογίας των εναγομένων, που συνάγεται από την ερημοδικία τους (άρθρ. 271 παρ. 3 ΚΠολΔ σε συνδυασμό με άρθρ. 352 παρ. 1 του ιδίου Κώδικα). Σημειώνεται, όμως, ότι το ύψος της προβλεπόμενης στη διάταξη του άρθρου 49 ν. 2121/1993 εύλογης αμοιβής των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών και των παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή/και εικόνας δεν μπορεί να θεωρηθεί ομολογημένο, αφού δεν αποτελεί πραγματικό περιστατικό ώστε να μπορέσει να αποτελέσει αντικείμενο ομολογίας, αλλά αόριστη νομική έννοια και διαμορφώνεται κατά την κυριαρχική κρίση του Δικαστηρίου (ΜΠΠατρ 41/2023, ΜΠΚερκ 2/2022, ΜΠΚω 271/2021, σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Συνεπώς, λαμβανομένων υπόψη των κάτωθι στοιχείων, όπως προέκυψαν από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρα απόδειξης, που εξετάσθηκε νόμιμα στο ακροατήριο του Δικαστηρίου και περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασής του καθώς και από όλα, ανεξαιρέτως, τα έγγραφα, που νομότυπα επικαλείται και προσκομίζει η ενάγουσα με τις προτάσεις της, και λαμβάνονται υπόψη είτε προς άμεση απόδειξη είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (άρθρα 336 § 3, 335 και 339 ΚΠολΔ), και ειδικότερα: α) της καθημερινής λειτουργίας των καταστημάτων των εναγομένων κατά το επίδικο χρονικό διάστημα (2018 – 2020), ήτοι της καφετέριας με τον διακριτικό τίτλο [redacted] που διατηρεί ο τρίτος εναγόμενος στην [redacted] επί της οδού [redacted] και του ψητοπωλείου με τον διακριτικό τίτλο [redacted] που διατηρεί η τέταρτη εναγόμενη στην [redacted]

β) της τοποθεσίας τους επί κεντρικών οδών της πόλης της [] όπως αυτές αναφέρθηκαν αμέσως ανωτέρω, γ) της επιφάνειας κάθε καταστήματος και ειδικότερα του ότι η επιχείρηση του τρίτου εναγομένου έχει ωφέλιμους χώρους επιφάνειας έως 50 τ.μ., ενώ της τέταρτης εναγόμενης έχει ωφέλιμους χώρους επιφάνειας από 201 έως 300 τ.μ. και δ) του γεγονότος ότι η μουσική είναι χρήσιμη - και όχι απαραίτητη- για την προσέλκυση πελατείας και ως εκ τούτου οι επιχειρήσεις αμφοτέρων των εναγομένων εμπίπτουν στην κατηγορία Β.1. του δημοσιευθέντος αμοιβολογίου, θα πρέπει η οφειλόμενη εύλογη και ενιαία αμοιβή να οριστεί: i) για τον τρίτο των εναγομένων στο ποσό των εκατό (100,00) ευρώ ετησίως για τα έτη 2018 και 2019 και στο ποσό των πενήντα (50,00) ευρώ για το έτος 2020, λόγω της πανδημίας του covid-2019, σύμφωνα με την αναφερόμενη ελάχιστη αμοιβή στο νομίμως δημοσιευμένο αμοιβολόγιο της ενάγουσας, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., από την οποία πρέπει να αφαιρεθεί ποσό πενήντα (50,00) ευρώ για το έτος 2018, κατόπιν νομότυπου περιορισμού του αιτήματος της ενάγουσας ως προς το έτος αυτό αναφορικά με τον τρίτο εναγόμενο, συνολικά δε για τα τρία επίδικα έτη, ήτοι από 01.01.2018 έως 31.12.2020, στο ποσό των διακοσίων (200,00) ευρώ, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., όπως αυτός θα ισχύει κατά τον χρόνο καταβολής της εν λόγω αμοιβής και έκδοσης των οικείων παραστατικών και ii) για την τέταρτη εναγόμενη στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250,00) ευρώ ετησίως για τα έτη 2018 και 2019 και στο ποσό των εκατόν είκοσι πέντε (125,00) ευρώ για το έτος 2020, λόγω της πανδημίας του covid-2019, σύμφωνα με την αναφερόμενη ελάχιστη αμοιβή στο νομίμως δημοσιευμένο αμοιβολόγιο της ενάγουσας, συνολικά δε για τα τρία επίδικα έτη, ήτοι από 01.01.2018 έως 31.12.2020, στο ποσό των εξακοσίων είκοσι πέντε (625,00) ευρώ, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., όπως αυτός θα ισχύει κατά τον χρόνο καταβολής της εν λόγω αμοιβής και έκδοσης των οικείων παραστατικών. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η υπό κρίση αγωγή, κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη, πρέπει να γίνει δεκτή και ως ουσιαστικά βάσιμη για αμφοτέρους τους εναγομένους (ήτοι τους τρίτο και τέταρτη των εναγομένων), να καθοριστεί οριστικά η εύλογη ενιαία αμοιβή που οφείλει στην ενάγουσα έκαστος εξ αυτών, για την εκ μέρους του δημόσια παρουσίαση έργων των μελών της, μέσω υλικών φορέων, στα ανωτέρω αναφερθέντα καταστήματα καθενός από αυτούς,

σύμφωνα με τις ανωτέρω διακρίσεις, καθώς και να υποχρεωθούν να καταβάλουν τα ανωτέρω ποσά με τον νόμιμο τόκο για το ποσό της εύλογης αμοιβής από την επομένη επίδοσης της με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 1170/342/2019 αίτησης ασφαλιστικών μέτρων στον τρίτο εναγόμενο και της με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 1442/462/2021 αίτησης ασφαλιστικών μέτρων στην τέταρτη εναγόμενη που ασκήθηκαν ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, πλέον του αναλογούντος Φ.Π.Α., όπως αυτός θα ισχύει κατά τον χρόνο καταβολής της εν λόγω αμοιβής και έκδοσης των οικείων παραστατικών. Επίσης, ο καθένας από τους εναγόμενους πρέπει να υποχρεωθεί να παραδώσει στην ενάγουσα κατάλογο των έργων του μουσικού ρεπερτορίου που παρουσίασε στην παραπάνω αναφερόμενη επιχείρησή του, κατά τα έτη 2018- 2020. Περαιτέρω, πρέπει να κηρυχθεί η παρούσα απόφαση προσωρινά εκτελεστή, ως προς την καταψηφιστική της διάταξη, διότι κατά την κρίση του Δικαστηρίου συντρέχουν εξαιρετικοί προς τούτο λόγοι, αφού η καθυστέρηση καταβολής των επιδικαζόμενων ποσών μπορεί να προκαλέσει σημαντική ζημία στα μέλη των εναγόντων, ήτοι στους δικαιούχους του συγγενικού δικαιώματος για το οποίο επιδικάζονται τα ανωτέρω ποσά ως εύλογη αμοιβή (άρθρα 907 και 908 παρ. 1 ΚΠολΔ). Για την περίπτωση δε που καθένας από τους εναγόμενους ασκήσει ανακοπή ερημοδικίας κατά της παρούσας, πρέπει να οριστεί το νόμιμο παράβολο αυτής, όπως ορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας απόφασης (άρθρα 501, 502 παρ.1, 505 παρ. 2 ΚΠολΔ). Τέλος, οι εναγόμενοι πρέπει να καταδικαστούν στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας, λόγω της ήττας τους στην παρούσα δίκη και της ύπαρξης σχετικού αιτήματος εκ μέρους της τελευταίας (άρθρα 176, 191 και 591 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΘΕΩΡΕΙ την αγωγή, κατά το στρεφόμενο σε βάρος του πρώτου, δεύτερου και πέμπτης των εναγομένων μέρος της, μη ασκηθείσα και την ανοιγείσα δια αυτής δίκη, μεταξύ των ως άνω διαδίκων, καταργηθείσα.

ΔΙΚΑΖΕΙ την αγωγή ερήμην των τρίτου και τέταρτης των εναγομένων.

ΟΡΙΖΕΙ το παράβολο ανακοπής ερημοδικίας στο ποσό των διακοσίων (200) ευρώ.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ό,τι στο σκεπτικό κρίθηκε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ κατά τα λοιπά την αγωγή.

ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ, οριστικά, την εύλογη και ενιαία αμοιβή που οφείλει να καταβάλει ο καθένας από τους εναγόμενους στην ενάγουσα για τη δημόσια εκτέλεση μουσικών έργων με χρήση υλικών φορέων στο αναφερόμενο στο σκεπτικό κατάστημά του ως εξής: α) για τον τρίτο εναγόμενο στο ποσό των πενήντα (50,00) ευρώ ετησίως για το έτος 2018, το ποσό των εκατό (100,00) ευρώ ετησίως για το έτος 2019 και το ποσό των πενήντα (50,00) ευρώ ετησίως για το έτος 2020, συνολικά δε στο ποσό των διακοσίων (200,00) ευρώ και β) για την τέταρτη εναγόμενη στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250,00) ευρώ ετησίως για τα έτη 2018 και 2019 και το ποσό των εκατόν είκοσι πέντε (125,00) ευρώ ετησίως για το έτος 2020, συνολικά δε στο ποσό των εξακοσίων είκοσι πέντε (625,00) ευρώ, άπαντα δε τα ανωτέρω ποσά πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ, υπολογιζόμενου με βάση το ποσοστό του φόρου αυτού που θα ισχύει κατά τον χρόνο της καταβολής και έκδοσης των οικείων παραστατικών.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ καθέναν από τους εναγόμενους να καταβάλει στην ενάγουσα τα εξής ποσά: α) τον τρίτο εναγόμενο το ποσό των διακοσίων (200,00) ευρώ με τον νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης προς αυτόν της με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 1170/342/2019 αίτησης ασφαλιστικών μέτρων ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ, υπολογιζόμενου με βάση το ποσοστό του φόρου αυτού που θα ισχύει κατά το χρόνο της καταβολής και έκδοσης των οικείων παραστατικών και β) την τέταρτη εναγόμενη ποσό των εξακοσίων είκοσι πέντε (625,00) ευρώ με τον νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης προς αυτήν της με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 1442/462/2021 αίτησης ασφαλιστικών μέτρων ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, πλέον του αναλογούντος ΦΠΑ, υπολογιζόμενου με βάση το ποσοστό του φόρου αυτού που θα ισχύει κατά το χρόνο της καταβολής και έκδοσης των οικείων παραστατικών.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ την απόφαση προσωρινά εκτελεστή ως προς την αμέσως προηγούμενη καταψηφιστική διάταξη.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ καθέναν από τους εναγόμενους να παραδώσει στην ενάγουσα κατάλογο των έργων του μουσικού ρεπερτορίου που παρουσίασε στην αναφερόμενη στο σκεπτικό της παρούσας επιχείρησή του, κατά το χρονικό διάστημα 01.01.2018 – 31.12.2020.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τους εναγόμενους στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της ενάγουσας, τα οποία ορίζει στο ποσό των τριακοσίων πενήντα (350,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Κατερίνη σε έκτακτη, δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους, την 17^η Οκτωβρίου 2025 και θεωρήθηκε αυθημερόν.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ